

[Jens Thoft]

Nu kan jeg forstå, at vi får forsvarsministerens rapport den 15. december, og jeg vil allerede nu gerne bede ministeren om at oversende den til udvalget, for jeg synes, den rapport, som skulle være på trapperne, må have meget stor interesse for udvalget, inden man færdigbehandler forslaget. Og da der kun er knap 14 dage til, kan jeg dårlig forestille mig, at udvalget med den mødehyppighed, udvalget har, skulle kunne nå at færdigbehandle forslaget inden den 15. december.

Vi er altså enige om – sådan vil jeg understrege det – at noget bør der ske, og det kan da godt være, at ministeren og en række af de øvrige partier mener, at det rigtige er at følge den enkelte hjemmeværnsmand på tættere hold, at man snager mere i hans privatliv, f.eks. undersøger, om han drikker for meget, om konen går i seng med en anden, så han kan tænkes at blive jaloux og måske hitter skyderen frem fra kosteskabet for at slå familien ihjel. Det kan da godt være, det er måden, men jeg mener det ikke, heller ikke ud fra en almindelig retssikkerhedsbetragtning. Jeg mener, man skal løse problemet generelt, sådan at man ikke behøver at gå tættere på det enkelte hjemmeværnsmedlems privatliv end allerhøjest nødvendig. Jeg er bange for, at resultatet af ministerens rapport er yderligere snagen i det enkelte hjemmeværnsmedlems privatliv, og jeg ville være meget ked af, hvis det var tilfældet, for jeg synes også, hjemmeværnsmedlemmer har krav på at have et privatliv, som forsvaret ikke nødvendigvis behøver at kende i hver eneste detalje.

Ud over at det er meget tilfredsstillende, at man altså er enig om i salen at gøre noget ved sagen, er der et andet grundlæggende element, nemlig at jeg ikke synes, at de enkelte ordførere har læst mit forslag. Jeg synes, det er for sølle, at vi i en debat om hjemmeværnet kun kan få ét argument på bordet som begrundelse for hjemmeværnet, nemlig at man må have våben og ammunition liggende hjemme i kosteskabet. Andre argumenter har der ikke været på bordet for hjemmeværnet. Og som hr. Jørgen Estrup så helt 100 pct. korrekt sagde det tidligere på dagen, må der da være bedre argumenter for hjemmeværnet end det, at man opbevarer ammunition og våben hjemme i kosteskabet. Det må der da være! Men jeg ville da gerne have hørt dem, hvis der var det. Jeg synes da godt, at jeg med den opfindsomhed, jeg har, skulle kunne finde på bedre.

Hvis vi går til de enkelte argumenter, så har ministeren sagt, at en løsning vil være ressourcetrævendende. Der skal ske yderligere overvågning, og der skal opføres yderligere depoter osv.

Nu er det jo altså sådan – og det skal ingen glemme – at forsvarets tungere udrustning og våben allerede ligger i depot, og jeg håber sandt for dyden, at forsvarets tungere våben, maskingeværerne, bliver opbevaret på en sådan måde, at man ikke umiddelbart kan stjæle dem. Det har ministeren også lovet Folketinget i forbindelse med Farumtyveriet fra november 1986, og det går jeg da ud fra at ministeren har ført ud i livet. Det er mere end 3 år siden. Så derfor: Snakken om, at der skal ske yderligere bevogtning, det argument mener jeg ikke kan holde.

Så er der drøftelserne om, hvorvidt det er nødvendigt at bygge flere depoter. Men virkeligheden er jo den, at hver eneste hjemmeværnskolonne har et kolonnedepot, nemlig dér, hvor den tungere udrustning ligger. Men skulle det ikke være muligt at finde et hjørne, hvor de 100 eller 200 geværer, pistoler og maskinpistoler kan stå?

I dag er det allerede sådan, at også ammunitionen ligger i kolonnedepotet, men ministeren siger, at så kan man ikke få uddannede folk – eller også var det hr. Helge Adam Møller, det må ministeren undskylde, hvis ikke det var ham, der kom med argumentet – så kan hjemmeværnspersonellet ikke foretage deres uddannelse, den vil blive forsinket, og man vil få meget spildtid, og det vil være så forfærdeligt.

Men virkeligheden er jo den, at man ikke bruger kupammunitonen, når man er på øvelser; da hentes ammunitionen jo normalt fra kolonnedepotet. Det er jo virkeligheden. For i samme øjeblik man har brugt kupammunitonen, så har man jo lige præcis netop ikke ammunitionen, når den situation, som fru Annette Just fremmanede med stor entusiasme, skulle indtræffe, nemlig at en fjende uden varsel rykker ind over kongeriget Danmarks grænser. Men så har vi heldigvis ifølge fru Annette Just hjemmeværnet, som så kan klare det, og fordi vi har hjemmeværnet, så vil det være helt uberegneligt.

Jeg er nu ikke sikker på andet, end at hvis Sovjetunionen forberedte sig på et angreb, så ville vi få et varsel, og jeg er heller ikke sikker på andet, end at selv 70.000 tungt bevæbnede